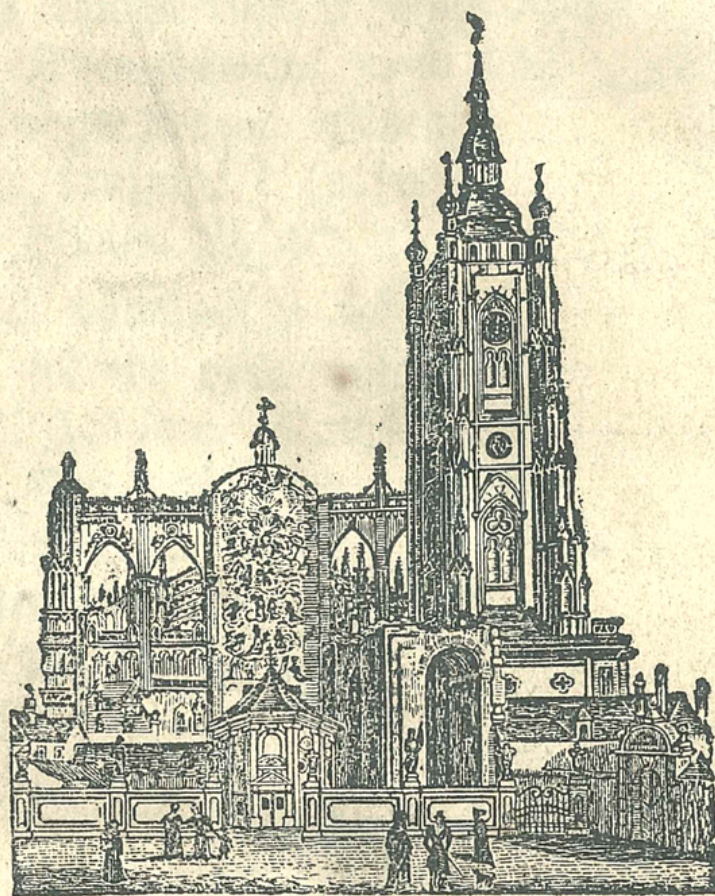
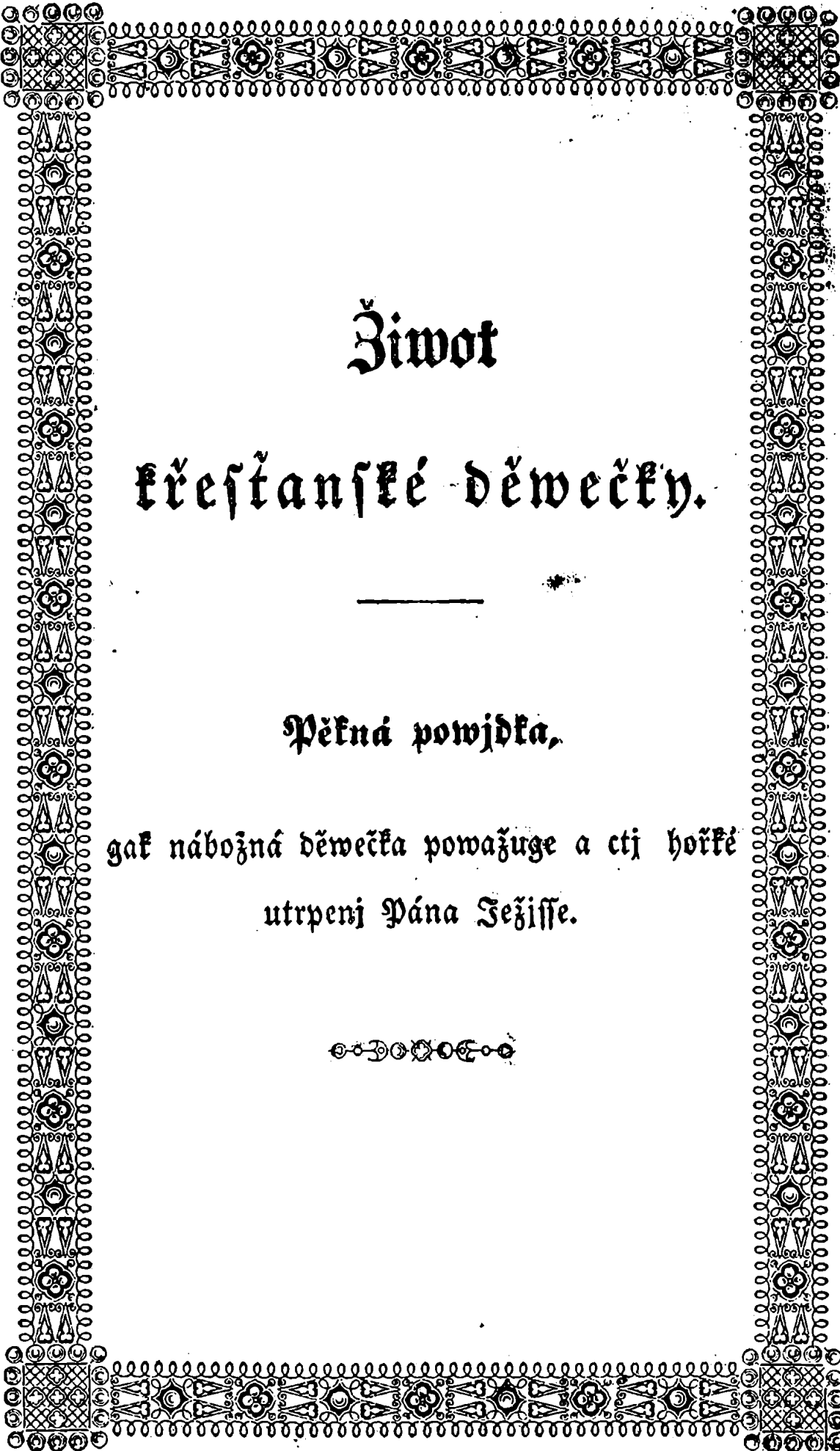

Główni chrám św. Wita w Praze.

Život křesťanské děvečky.

Pěkná povídka,

gaf nábožná děvečka považuge a ctj hořké
utrpenj Pána Ježíše.

POBOŽNÁ DĚWEČKA

Život křesťanské děvečky.

Pěkná povídka,
gať nábožná děvečka považuge a ctj hořké
utrpenj Pána Ježíše.

(NÁKLADEM DĚDICTWJ SWATOJANSKÉHO. ČÍSLO XI.)

Prodává se za 4 kr. řř.

W Praze, 1840.

W knizec arcibiskupské knihtiskárně, u Wáclawa Špinky.

Gistému paustovníku, genž šrže 40 let w lese Bohu pobožně slaužil, připadlo gednau, žeby se rád doměděl, komuby se na zásluhy rownal. — Když to i na hlas pronešl, tu přistaupil k němu geden pocestný, lesem tím gdaucj a slowa ta slýšicj, a přistaupě k němu, prawil: „Pogď se mnau do města, a gá ti ofáži gednu děwečku, která tě w zásluhách před Bohem přewyšsuge.“ — Dossedše do města, wyhledali děwečku, a pod gistau zámjnkau řeč s ni započali. — Mezi řečj ptá se gj pocestný, gať by se w swaté pobožnosti cwičila? — Načež ona mu odpowěděla řkauc:

1.

Když ráno wstanu, modlím se šrže zásluhy a umučenj Kristowo, by mě Bůh zachránil od hřichů a neprawosti, by patřil na úmysl wšech skutků mých, a chránil mě ode wšeho zlého, a sice následowně:

Ó, Pane Sežjssi Kriste, Synu Boha živého !
 gá bjdná hřjssnice poraučjm se dnes pod ochranu
 a stráž twau, a do hlubokosti twého nestončeného
 milosrdenstwj uchrýwám a zawjráám se za twá
 nesywětégssj bedra a za twůg přeswatý kříž. Ten
 buď mým štjtem, tať aby ani widitelnj ani
 nemiditelnj nepřátelé ke mně od zadu nemohli
 přistaupiti. Uchrýwám a zawjráám se za twau nesy-
 swětégssj hlavu a twau trnowau korunu, aby mě
 ochránila od wšselikého nestěstj, kterěz by se na
 hlavu mau uwaliti mohlo. Uchrýwám a zawjráám se
 do přeswaté rány boku twého, twé swaté kopy ať
 mě hágj; aby žádný nepřjtel se ke mně od předu
 nemohl přibljžiti. Uchrýwám a zawjráám se do twých
 swatých bolestných ran a twých swatých hřebů ;
 ti ať mě ostrjhgj, aby ani po lewici ani po
 prawici něgaké zlé se mě nedotklo. Gá se po-
 raučjm dnes do wšsech slow, které se při wšsech
 mšsich swatých po celém swětě wslowugj, bych
 šrže mocnost gegich posílněna byla. Gá se poraučjm
 do twého swatého požehnánj, které dnes šrže celý
 swět wšsichni kněžj twogi od poswatných oltářů
 twých udělugj; bych šrže mocnost gegich požehnána
 byla. Gá se poraučjm do proměněnı chleba w nesy-
 swětégssj tělo a krew Páně, které se dnes po

celém světě, ve všech kněžských rukou vykonává,
bych šrže téhož mocnost a sílu v milosti Boží
zachována byla. Ó, Pane Sežijši Kriste! gá po-
raučim dnes tobě duši mau, mé tělo i krev, mé
srdce i mysl, můj rozum i vůli, mau čest i gměnj
tvému nehmilegšimu pokogi a ostríhánj, tvému
člowěčenstwj a božstwj, též i nezpýtateľnému
tagemstwj Nejswětěgšij Trogice, byš mě dnes
i wždy zastal, ostríhal a ochránil ode wšij škodny
a neštěstj, od strachu a aužkosti, a od zlých gazykůw,
gačož i ode wšeho zlého, kterěž by mi na těle
neb na duši, na cti neb na gměnj škoditi mohlo.
Ó, Pane Sežijši Kriste! gá k tobě přicházim
gačo dítě k otci laskawému, a žádám šrže twé
swaté mlčenj před Pilátem a Herodesem, a šrže
poslednj slova twá na kříži, a když gsi zwolati
ráčil: Dokonáno gest! — bysi wšecky aukladny
nepřátel mých odwrátil a zmařil, tať abych tobě
po wšecky dny žiwota mého, až do mého bla-
ženého skonánj wěrně slaužiti mohla. Kterýž s
Bohem Otcem a Duchem Swatým rovný Bůh
žiw gsi a kralugeš po wšecky wěky wěkůw. Amen.

Gyhle kříž † Páně, utíkyte mocnosti od-
porné, neb zwítězil lew z pokolenj Suda, kořen
Dawidůw. Alleluja, Alleluja, Alleluja. Amen.

Požehney mě + Nebeský Pán a oštrijhen; ořaž
a rozgasni obličeg swůg nade mnau, a smilug se;
oštrijhen mi ode wšeho zlého, a deň mi počog
swatý.

Mysl swatau, srdce čisté, a setrwalošt wěrnau
uběl mi + Nynswětěgšij Hospodin.

Pať skončjm těmito slowy:

Š, duše Kristowa poswět mne;
Tělo Kristowo spasiž mne;
Krew Kristowa opog mne;
Woda z božu Kristowa obmyj mne;
Utrpenj Kristowo posilni mne;
Š, dobrotiwý a přesladký Sežijšij wyslyš mne;
W ranách swých schowey mne;
Nedenyž mně od tebe odlaučenu býti;
Proti, neshetnému nepříteli zastañ mne;
W hodinu smrti powoley mne,
A řaž mně k sobě přigiti,
Abych se wšemi Swatými chwálila tě po wšech
wěky wěků. Amen.

2.

Když z lože nočního wstanauc se umýwám:
prošjm Boha, by mě obmyl ode wšech hříchů,
a očistil, poswétl a spasil krewi Kristowau.

3.

Když se oblékám, myslím: gať oblékli Krista Pána w rauchu potupy.

4.

Když se opásám, myslím: gať ukrutně svázali Krista Pána provazy, řetězy a ořemny.

5.

Když střevíce obouvám, myslím: gať Kristus Pán bosýma nohama chodil, a hledage omečky ztracené, gať mnoho kroců za nás učinil.

6.

Když přikrývám hlavu své, myslím na korunu trnovau.

7.

Když stelu lůžko své, připomínám sobě: gať katané porazili Krista Pána na kříž.

8.

Když gdu na rannj mši swatau, myslím: gať ochotně šel Kristus Pán na horu Olivetskau, by za nás trpěl; a když wstaupjm do chrámu Páně, hned se pokropjc swěcenau wodau, znamenám se swatým křížem, kleknu a pravjm: „Po-
chválen buď w Nesywětěgšj swátosti oltárnj přjetomný Wykupitel, od wěků až na wěky! Amen.
Stačíž mě, Pane! očistiti ode wšech hříchů

mých, a chraniž mě od nich moc kříže † svatého tvého."

9.

Při mši svaté myslím: gať tato nekrvavá oběť významená a představuje oběť krvavou Krista Pána na kříži.

10.

Při pozdvihování svaté hostie myslím: gať Kristus Pán byl vzdvžen na kříži; a při pozdvihování kalicha rozgýmám, w gať velikém množství tekla za náš přesvatá krev geho z ran geho.

11.

Při Pater noster myslím na posledních sedm slov geho; a při Agnus Dei na hořkou smrt geho, a pravím: „Beránku Boží, genž snímáš hříchy světa, smiluj se nade mnau!"

12.

Při svatém přijímání myslím na pohřeb Kristův a pravím: „Pane negsem hodna, abyš wessel pod střechu srdce mého, ale toliko rci slozem, a uzdravena bude duše má."

13.

Při požehnání kněze myslím: gať Kristus Pán při svém na nebe vstaupení žehnal učedníků svých, a žehnám wraucně sebe, řkouc: Že-

hney mne Bůh Dtec †, Syn †, a Duch swa-
tý †, Amen.

14.

Když se domů navracím: myslím na slaw-
né přístij Krista Pána, a prosím, by mi nedal
klesnauti w hřích; gaťož i Kristus Pán wstana
z mrtwých, wjce neumjrá.

15.

Když řady prássím, myslím na bolestné rá-
ny a bičowánj Krista Pána.

16.

Když bývám sem tam posjlána: myslím na
bolestnau chůzi Kristowu, gať geg s ausměšsem
a bitjm sem tam wodili a wléfli.

17.

Když wymetám, myslím: gať dobrotiwého
Pána po zemi wláčeli, a konečně do nečistého ža-
láře hodili.

18.

Když dělám oheň: prosím Pána Boha řrže
lásku a gméno Sežissowo, by rozžžal we mně o-
heň božské lásky.

19.

Když přistawugi krmě k ohni, myslím: gať
Petr zapřel u ohně Pána swého.

20.

Když nosím dříví, myslím: gať Kristus Pán na se vzal kříž a tíž hříchů našich, a gať často klesal pod ním k zemi.

21.

Kdykoli spatřím nůž, neb jiné ostré náradí, aneb kdykoli gich užívám, myslím: gať byl probodnut boť Krista Pána, a gať z něho k našemu duchovnímu obmytí tekla krev a voda.

22.

Kolikrátkoli kladu polénko dříví na ohniště, myslím: Bůh mě zachraň skrze své umučení a milosrdenství před ohněm pekelným.

23.

Když nosím pokrmy na stůl, myslím: gať nasycuge Pán dušší našich tělem a krví svou u nejsvětější svátosti oltářní.

24.

Mezi jídlem myslím na Krista Pána an se postil; a když piji, připomínám sobě žluč a ocet, kterých Spasitel náš na kříži pil: a požívám s vděčností pokrmů i nápoje.

25.

Když vidím jiné v trápení a strasti, tu prosím Boha: by gich potěšil a posilnil; chvá-

lím dobrotivost Boží ke mně, a přegi ze srdce, bych mohla všem lidem pomoci a kříž gegich nesti; myslím na hořké trápení Pána Ježíše, kteráž předce větší bylo, než vše utrpení naše.

26.

Když večer svolěkám štaty své, myslím: gať nemilosrdně Krista Pána ze štatu svolěli, když měl býti ukřižován, tať že se všecky rány geho bolestně obnovily. — Pať kleknu a modlím se následownj mau večernj modlitbu:

Š, neydobrotivěgšj Pane Ježíši! račiž se nad námi všemi hříšnyky smilowati, a nám naše přetěžké hříchy odpustiti! Š, neymladšj Pane Ježíši, gedinké všech zarmaucených potěšenj, ach, potěš a posilni náš ubohých lidj, we všem trápenj a počussenj, we vši bolesti a aužkosti. Š, nemilosrdněgšj Pane Ježíši! neračiž náš bjdných křesťanů nikdy opaušstěti; obzwláště pať, když budeme k smrti pracowati. Ach, Pane Ježíši! dobroto věčná, pakliže ty náš opustjš, gistě budeme ode všech opuštěni: kdo se nad námi stituge? kdo nám přispěge ku pomoci? Š, neymilostiwěgšj Pane Ježíši! chraň náš od všeličeho moru, hladu a wálky, gaťož i od náhlé a nenadálé smrti. Š neymilegšj Pane Ježíši! po-

máhej nám všem ze všeho pokušení ďábelského, ostříhej nás od všelikého hříchu smrtelného, od satana pekelného, i od zatracení věčného. S, nedobrotivější Pane Ježíši, my všichni lidé hříšní k tvým přesvatým nohám padáme a ponížene prosíme, račiž popřít nám i všem vějcím, obzvláštně pak dnes po celém světě umírajícím hodinku šťastnou, a po smrti radost věčnou. S, nemilosrdnější a nelitostivější Pane Ježíši, ach, prosíme za všechny duše v očistci, račiž se i nad nimi slitovati, a gich všech co nedržíme z trápení gich vysvoboditi. Ach, Pane Ježíši! račiž k nim říci: „Vesté dnes budete se mnou všechny v ráji.“

S, nesladší Pane Ježíši! Krze své nesvětější jméno, pro své svaté rány, pro své přehořké umučení a bolestné na kříži skončení rač nám to dáti, zač tebe přemraucně a bez přestání žádáme. Staniž se tak, ó nešťastnější Pane Ježíši, abychom své nesvětější jméno zde na zemi, a pak v nebi se všemi Svatými velebili a chválili po všechny věky věků. Amen.

S, Pane Ježíši Kriste! Krze hořkost té bolesti, kterouž gsí na dřevě svatého kříže pro mne trpěti ráčil, obzvlášťe když tvá nesvětější

dusse z twého požehnaného těla vycházela: smilug se nad mau ubohau dussj, a přived gi k životu věčnému. Amen. — Tak se domodlím:

Swatý Bože †, Swatý Silný †, Swatý a Nesmrtelný †, smilug se nad námi. Amen.

27.

Když si na lůžko lehám, myslím na lože tvrdé Krista Pána, na něžto hřeby byl přibit.

28.

Nenposléze skládám ruce své křížem a myslím: Ach! gať se bude mjiť dusse má, když tělo mé w hrobě bude ležeti, a pravím: Ó Sežjssi! Krze swatý kříž twůg a umučenj twé smilug se nad dussj mau, i wšech lidj, nynj i tam na věčnosti! Tu přegi sobě, bych tať šťastně usnula, gať Kristus Pán na kříži blahoslaveně skoná. A w takowém rozzimánj usnu.

A takowýmto způsobem řídím wše gednánj, trápenj, prosby a žádosti mé k uctě hořkého utrpenj nebeského Pána.

Ušlyšew to paustewnjš, wzdechł sám u sebe, a řekl: „Ach můg Bože! Gá žigi w lese sám, a žádný mi nepřekážj, a předce nemyslím na to wše, co tato děwečka denně při práci swé sobě rozzimá.

D! gať mnoho se mně nedostává, abych se gi w zásluhách wyrownal; gať mnoho w swatém obcowánj gessťe se přičiniti musjm, bych gi gen dostjhl! Gať stogjm tu zahánben, že gsem toliť dobrého o sobě myslil; a gať giž w počore se cwičiti gest mi zapotřebj. — S děkowal pocestnému wřele, že ho z poblauzenj geho tať lašťawě wywedl, an tať wysoko o sobě smýšleže, i o swé spasenj se přivesti mohl; a učinil pemné předsewzetj, předně w počore, pať w horlivosti a trpělivosti, aučinné lásce k bližnjmu, a w setrwalosti na cestě spasenj gessťe wjce se cwičiti; a tať počog dusse swé wzděláwati, šťastnau smrt sobě připrawowati, a wěčné lásky Boží w nebesích se hodna učiniti.

Příklad druhý.

Stará wdowa, málo mohovitá, tím wíce ale nábožná a u wychowánj swých djetě horlivá, měla desjtiletau dcerušku, kteráž Dorotka slaula. To djetě bylo bystré a k roztržitosti nakloněné; proč obávala se matka, žeby se mohla mezi swými družkami pořaziti; a že jí tolik času nezbywalo, coby k vychowánj toho děvčátka bylo zapotřebj: dala ge, ačkoli chudá, k gedné nábožné učitelkyni na stranu, by tato k nábožnosti ge wešla a wychowala.

Dvě léta žůstala malá Dorotka při své učitelkyni, a mezi tím časem až k podiwenj daleko w nábožnosti to přivedla. Ona sice wšsecka učenj své laškawé učitelkyně w swém srdci zachowala: předewšjim ale žůstalo jí to hluboce w myšli, že si máme při wšech swých gednánjch Krista Pána za příklad wzjti.

Dorotka, tak nábožně wychovaná, k matce své opět domů se nawrátiwši slaužila za příklad a k potěšenj celému domu. Bywši trpělivá, ti-

chá, poslušná, nikdy sobě nad ničím nestěžovala; ona mluvila málo, přede ale vždycky v čas; vždy byla spokojená; při vši práci, při všech protivenstvích, gesto jí potkaly, zůstala vždy gednostegné mysli; čistá gsau, byla nepřítelkyni všech marnosti; ku každému chovala se uctivě, o žádném nemluvila nic zlého, byla všem k službám, a každého času spogená s Bohem.

Toto chování gegi způsobilo jí v krátkém čase vážnost celé farní osady; ale i závist se k tomu vynalezši porozbudila proti ní nepřítelkyně. Někteří z gegich tovaryšů, závistí navedeny, začaly jí zlehčovati, a vyhlásily jí za pochlebnici a modličku. Dorotka mlčelivě snášela všecko to z lásky k Pánu Ježíši, a nepřestala se všemi, které jí takhle pomlouvaly, co nepřijmětivěgi nakládati. A poslehu i lidé seznali Dorotčinu nevinnost; a pomlouvačné řeči nepřítelkyní padaly na ně samé k nejměšší hanbě gegich.

Duchovní otec toho místa, který aučinký milosti Páně na tom děwčátku s podivením widěl, gaž i dobré změny, kteréž wywedla ona při všech těch, gesto s ní chodily, promluvil gedenkrátě k ní: Upřimě mi řekni, Dorotko, gať celý

den strávjš, a gať se chováš w obchodu se swými towarýsskami? — Dorotka mu odpověděla: Welebný Pane, mně se zdá, že velmi málo činjm w přirovnánj s tjm, cobych činiti měla. Nikdy gsem nezapomněla na radu, kterauž mi gednau, když gsem teprw gednácte let stará byla, dobrá učitelkyně má dala. Ona mi často říkávala, abych sobě při wssch gednánjch swých a we wssch trápenjch swých, Krista Pána za příklad wzala. — A gať to činjwáš má dcerussko? tážal se pan farář. Načež ona gemu w tato slowa odpověděla:

„Když procitnu a wstávám, představugi sobě malého Ježísska, gať při swém každokrátém procitnutí s nebeským Otcem swým se objral. Tu i gá to, znamenajc se swatým křížem, s pobožným wzdechnutím činjm. — Když se modlím, představugi sobě modlicjho se Pána Ježíse, gať se modlil k swému nebeskému Oci: a spogjm se w srdci swém s božskou pobožností geho. — Při swé práci sobě myslím: gať Kristus Pán pro spasení duše mé tať mnoho se snažil, tolik obtížné práce na se wzal: a ani nepomyslím, abych naříkala sobě, spogugi s láskou a odemzdánjm swau práci s pracemi geho.

— Když se mi co obtížného a těžkého nařídí, hned sobě myslím: gať se Kristus Pán z lásky ke mně smrti kříže podrobil; a pať vssecko, cokoli se mi poraučí, byťby to sebe těžší bylo, wolně na sebe přigímám.

Mluvíli se zle o mně, nebo řekli se mi hrubé a důtklivé slovo: nic na to neodpovím; mlčeliwě to trpím, a zpomenu si na Pána Sežije, gať on mlče a bez stěžování vssecky falešné žaloby, vssecka trápení, muka a neukrutnější rauhání přetrpěl; gá si myslím, že Pán Sežijš newinný byl, že toho nezasloužil, co se mu stalo zlého: kde gá naproti tomu gsem hříšnice, genž mnohem wíce zlého zasluhugi, nežli se mi státi může.

Když něco požiwám: představugi sobě Krista Pána, s gaťau mravopočestnosti a střidmosti pokrmu požiwal. Chutnali mi špatně při jídle: wzpomenu si na žluč, kterau Kristus Pán na kříži okusil, a obětugi mu swau mlsnost. Gsemli hladová, nebo nemámli, čímbych spokogila hladu swého: negsem newrlá nad tjm, nebo pamatugi na to, že Sežijš Kristus čtyřidceti dnů a čtyřidceti nocí se postil, a že z lásky ke mně, a na

žadošťčinějí za nestřídmost lidskou neybolestněgšší
hlad přetrpěl.

Gsem-li při něgačém wyražení, aneb we spo-
lečnosti: představugi sobě Krista Pána, gať tisse,
gať přiwětivě a swatě zacházel s Apóstoly swými.
Slyššimli zlé řeči, aneb spatřimli co zlého: hned
proššim Boha za odpusttění toho; a představim so-
bě, gať bolestně neyswětěgšší srdce Pána Sežisse
se tím poranilo, kdž widěl, že se uráží nebeský
Dtec geho. Zpomenuli sobě na nescjšlné hřichy,
ķteréz se páchaji we swětě, a gať welmi Bůh
na zemi hněwán býwá: žalostně si nad tím po-
wzdechnu a spogim se s žalostí, giž Kristuš Sežjš
pocítil, kdž k nebeskému Dci swému zwolal:
Neymilegšší Dče! swět tebe nezná!

Gduli k swaté zpovědi: představugi sobě
Krista Pána, gať byl truchliwý, kdž nad Serusa-
lémem plakal, a že w zahradě Getsemanské tať
smutný byl až se krowj potil, a na křiži k božškému
Dci swému bolestně wolal. Slyššimli mšši swa-
tau: spogim ducha swého a srdce swé s neyswě-
těgšším aumyslem Pána Sežisse, s ķterýmž k cti
a chwále nebeského Dce swého, k smjření hřichů
našich a k spašení wšech lidí na oltáři sebe

obětuge. Zpívámli písničku, nebo slyšímli zpěvovati chválu Boží: zaradugi se w Pánu, a představim si onu slavnou píseň, onen swatý chwalozpěw, gegž Pán Sežjš se swými Apostoly po založenj neyswětěgšj Swátosti zpjwati ráčil.

Gduli na odpočinutj: představim si Krista Pána, kterýž tělu swému přál odpočinutj, aby nowé sily nabyl ke cti a chwále nebeského Otce swého; nebo si představim, gať postýlka má rozdílná gest od kříže, na nějž se on gaťo beránek položil, a Otci swému ducha swého a život swůg obětowal. Pať w sen se ubjragje řjčám w srdci slova ukřjžowaného Pána Sežjše: Otče! w ruce twé poraučim ducha mého, i dušsi mau! —“

Otec duchownj nad tať welkým oswjcenjm mladé a chudé dymky, uštrna řekl k nj: Wiš, Dorotko! že při twém nábožném smeyšlenj a počjnanj welice štěstnau se cjtjš? — Ty w taťowém stawu zagisté welikého potěšsenj ošaussjš? — Prawda gest, odpowěděla Dorotka, gá cjtjm weliké potěšsenj w službě Boží: přede ale nesmjm zatagiti Wám, welebný Pane, že i bolesti a boge k přetrpěnj mám. Gá k tomu weliké sily potřebugi abych wšecky potupy těch, gestto si že mne ausmě-

šky dělagi, sněsti a své velmi hrubé naruživosti přemoci mohla. Bůh mi arci uděluje milosti: přede ale i také dopauští, by častá a obtížná pokušení na mne se přivalila; poněkud jsem gafo pohřžena w trpkosti, poněkud w suchotě a w stavu mrzutosti, která gafoby mne zadusiti chtěla.

A co tu činwáš, ptal se pan farář, abyš mrzutost a pokušení přemohla? — Dorotka odpověděla upřímně: Když jsem gafo suchá, smutná a nespokojená: představim sobě mého skormauceného, smutného a až k smrti truchlivého Spasitele na hoře Olivetské; aneb si geg představim na kříži opustěného bez wšši útěhy; a tu se spogim s ním, a opakugi w srdci mém ta slova, kteráž on sám w zahradě Olivetské opakoval: Otče můg! ne má, ale twá wůle se staň!

W mých pokušeních činim takto: Gtjimi w sobě něgakau náklonnost giti do gistých společností, nebo k večerním schůzkám, k tanci, aneb k giným nebezpečným wyražením; widjimi, že i ctnostná děvčata takých příležitostí se newarugi; nebo požwauli mne, abych s nimi šla; aneb dorážegjli na mne prudká pokušení smoliti k hříchu a gednati podle své wůle: tu si hned představim Krista

Pána gaľobn řekl ře mně: „Což, dcerušřko má!
což mne chceš opustiti, byš se poddala řvětũ a rado-
stem geho? Zdaž mi tvé řrdce odegmauti chceš,
byš ge odevřdala marnostem a nepřřiteli zlému?
Zdaž gich nenř giž přřliš mnoho, řterřž opaustře-
gi mne? Zdaž i ty se ř nřm přřidati, a ře řluř-
bn mé giřti chceš?“ — Gá pař hned mu na to
z celého řrdce odpowřm: Ne! můg Bože! niřdn,
niřdn tebe nechci opustiti. Řěrnáť tobě řřřřtanu
až do řmrti. Řam přřgdu, ó Pane můg! opustřřmli
tebe, genž gedinř řřowa řřivota věčného máš? —
A řa myřřlěnkř mi hned dodř řmuřřilosti a řřly.

S tážal se dále pan farář : S čem pak mlu-
 vijwáš s swými tovaryšskami, když se s nimi se-
 gdeš? — Mluwjm s nimi rovněž o těch věcech,
 odpowěděla Dorotka, o nichž gste welebný Pane
 mne nynj poslauchati tať dobrotiwý byl. Gá gim
 říkám, by sobě při gednánjch swých za příklad
 wzaly Pána Ježíše; by na modlitbách, při stole,
 při práci, w společnosti a w saužení tohoto žimo-
 ta se upamatovaly na Krista Pána, gať on se
 w takowých příležitostech zachowal; pať aby spo-
 gily se s Božským aumyslem geho. Gá gim pra-
 wjm, že se w těch swatých věcech bedlivě cwičjm,

a že se při tom dobře wynacházím; že nic větššího, nic slavnějšího není, nežli Boha následovati, po Bohu činiti, a nic přigemnějšího, jako sloužiti tak dobrotivému Pánu.

J řekl na to Dtec duchovní k ní: Muže Dorotko! uživen těch milostí dobře, na nichž ti nebe podíl míti dává! Tebe Dtec nebeský, pln smilování a svatosti vysoce miluje! — Šťastná duše, kteráž Krista Pána tak následuje! —

P i s e ň

k umučenímu Pánu Ježíši.

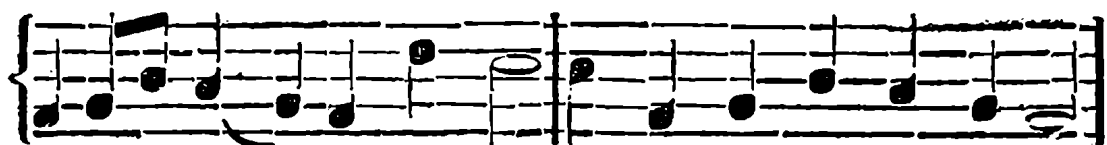

Když v myšlení
Bo = lest v srdci

usmr = ce = ni Je = ži = še
ci = tím všedy, A ža = lo =

si roz = ginám, Wi = dim Je = ži = še mé = ho,
sti om = dlj = wám; Na kři = ži roz = pia = té = ho.

Li = bám již svatý křiž, Na němž umřel Pán Ježíš.

2. Sem, sem pogďte a pospěšte,
 Wy wssični angelowé,
 Z lásky k němu, Kristu mému
 Gďte Serafinowé;
 Ať mé kamenné srdce
 Nad Kristem ustrne se.
 Ljbám giž swatý křjž, atd.
3. W té pať době nemá sobě
 Kdeby hlavu položil,
 Geho srdce w něm se třese,
 Bolestj se proměnil;
 Nemá místa Bůh a Pán,
 Na křjž těžce ukowán.
 Ljbám giž atd.
4. Ntahý wissj, ó gať musj
 Hanbu, posměch snášseti;
 Ano sami Angelowé
 Šadagj naň patřiti;
 Wssať přede z lásky k člověku
 Wydal se gest k posměchu.
 Ljbám giž atd.
5. Celý, wšfečen w křwi škropen
 Pro nepravosti moge,
 Částa čistá sama Krista
 Na křjž zde podrobuge;
 Připravuge na hlavu
 Z trnj welkau korunu.
 Ljbám giž atd.
6. Ach bolesti! patřte wssični
 Žiwlowé pod oblaķem

Na Sezisse, každá dusse
 Schaumen rány w srdci swém ;
 Gistě toho hned poznáš,
 Koho milowati máš.
 Ljbám giž atd.

7. Smaté tělo Pána mého
 Na dřewě křiže wisi,
 Dať zraněný, zkrwawený
 Nemage žádné krásy ;
 Z rukau, z noh i ze srdce
 Krew se lige dost prudce.
 Ljbám giž atd.

8. To pro tebe hřijšnjče !
 Zwůg Bůh a člověk spolu
 Sřaupil s nebe, chtěge tebe,
 Zanechage angelů,
 By moh' přiwěsti k Dci
 Smau wyřaupenau owci.
 Ljbám giž atd.

9. Kan ukrutných a bolestných
 Na těle Krista Pána
 Na tisíce ; ach což wíce —
 Wisi mezi lotrama !
 Gaťby byl ten nehorsšj
 O, Bože wšemohaucj !
 Ljbám giž atd.

10. Tělo drahé, tělo Páně
 Wyhljži zohawené,
 Wisi křiže s těla tuze,
 Ach gať gš rozedrané !

Krew se lige ze wšech žil,
 Bych moh' mŕti s nŕm podŕl.
 Ljúbám giž swatŕ řŕž atd.

11. Wzpomeň na mne w rági, Pane,
 Umučenŕ Sežŕšŕi!
 W twoge ruce, ó můg Krŕste!
 Odewždávám swau dušŕi;
 Twoge hrozná trápenŕ
 Ať prospěgi k spaseŕi.
 Ljúbám giž atd.

12. Ach bolestná, ó Maria,
 Matko plná milosti,
 Tě žádáme, Matko Páně,
 Pro twŕch sedm bolestŕ:
 Denž nám smrt Syna twého
 Rozgŕmat dne řáždého!
 Ljúbám giž atd.

